

queris quē nemo tangebāt: nisi ita in celo ad dexterā p̄ris sederet vt ⁊ in terra in nob̄ q̄si iaceret. **B**is a dextris tuis: cōquassabit in die ire sue reges. **J**udicabit in gētib⁹: **S**z nūc p̄ occultis. Erit enī ⁊ iudiciū māifestū: iudicabit i gētib⁹: **A**dō enī fit: **P**erijt memoria eoz cū sonitu. In ip̄o psalmo est p̄ occultis: **P**erijt memoria eoz cū sonitu: ⁊ dñs in eternū p̄manet: **P**arauit i iudicio sedē suā: ⁊ tpe iudicabit orbē terraz in equitate. **I**bi dictū ē: increpasti gētes et perijt impius: nomē eoz delesti in eternuz: hoc occulte agit. In die ḡ ire sue conquassabit reges: iudicabit in gētib⁹. **Q**uō: **A**udi qđ sequit. **R**eplebit ruinas. **A**dō sic iudicabit in gentibus vt repleat ruinas: nam quādo in finem iudicauerit dānabit ruinas. **R**eplebit ruinas. **Q**uas ruinas: **Q**uisquis a nomine eius ei⁹ timuerit cadet: cuz ceciderit euertet qđ erat: vt edificet qđ non erat. **J**udicabit in gētib⁹: replebit ruinas. **Q**uisq̄s cōtumaces in christū: casurā turrin in altū erexisti. **B**onū ē vt teipm deijciēs hūilis reddat: sedenti ad dexterā p̄ris pedib⁹ puoluar: vt fiat in te ruina cōstruēda. **N**am si p̄manes in mala altitudine tūc deijciēris qñ nō edificaberis. **E**tenī de talib⁹ dicit in alio loco scriptura: **D**estruē eos ⁊ non edificabis eos. **P**roculdubio nō diceret de quibusdā: destrue eos ⁊ nō edificabis eos: nisi quosdā ita destrueret vt edificaret. **Q**đ fit hoc tpe cū christus in gētib⁹ ita iudicat vt repleat ruinas. **C**ōquassabit capita sup̄ terrā multa. **H**ic sup̄ terram in hac vita: cōquassabit capita in terra mlta. **D**e sup̄bis hūiles facit: **E**t audeo dicere frēs mei: vtile est capite quassato hic humiliter ambulare: q̄ capite erecto in iudiciuz eterne mortis incidere. **M**ulta capita cōquassabit ruinas faciēdo: sed replēdo edificabit. **D**e torrente in via bibet: p̄pterea exaltabit caput. **E**t videam⁹ ⁊ in via bibētem de torrēte p̄mo: **Q**uis est torrēs: **P**rofluxio mortalitatis humane. **S**ic enī torrens pluuiarū aquis colligit: redūdat: p̄strepit: currit: ⁊ currēdo decurrit: id est cursuz finit: sic ē om̄is iste cursuz mortalitatis. **N**ascūt hoies: viuūt: moriūtur: et alijs moriētib⁹ alijs nascunt: rursusq̄ illis moriētib⁹: alijs oriunt: succedūt: accedūt: decedūt: nec manebūt. **Q**uid hic tenet: **Q**uid nō decurrit: **Q**uid nō q̄si de pluuiā collectū ut in abyssū: **Q**uō enī fluit⁹ re

p̄te collect⁹ de pluuiā: de guttis imbrū: it i mare: nec apparet: qz nec apparebat a n̄q̄ de pluuiā colligeret: sic hoc gen⁹ humanū de occultis colligit ⁊ profluit in mortē: rursum in occultū p̄git: mediū hoc sonat ⁊ trāsit. **D**e hoc torrēte bibit ille: non est dignat⁹ bibere de hoc torrēte. **B**ibere enī de hoc torrēte illi erat: nasci ⁊ mori. **H**oc habet ⁊ torrēs iste: natiuitatē ⁊ mortē. **S**uscepit hāc christus: nat⁹ est ⁊ mortu⁹ ē. **I**ta de torrēte in via bibit: exultauit enī vt gigas ad currēdā viā. **D**e torrēte ḡ in via bibit: qz in via pctōz nō stetit. **Q**uia ḡ de torrēte in via bibit p̄pterea exaltauit caput: id est qz humilitat⁹ est: et fact⁹ est subdit⁹ vsq̄ ad mortē: mortē aut crucis: p̄pterea eum d⁹ exaltauit a mortuis: ⁊ donauit ei nomē qđ est sup̄ om̄e nomē: vt in noīe Jesu om̄e genu flectat: celestū: terrestriū ⁊ infernoz: et om̄is lingua p̄fiteat: qz dñs Jesus christus in gloria est dei patris.

Explicit tractat⁹ de psalmo. CX.
Incipit tractat⁹ de psalmo. CX.

Prefatio.
Venerūt dies vt cantem⁹ alleluia. **A**destote animo frēs ad percipiēda ea q̄ dñs suggerit ad exhortationē n̄ram: ⁊ nutriēdā caritatē q̄ nob̄ inbere deo bonū est. **A**destote animo cantores boni filij laudis: ⁊ glorie sempiternē veri ⁊ incorrupti dei. **A**destote intēti qui nostis cantare ⁊ psallere in cordib⁹ vsis dño: gratias semp agētes in om̄ib⁹ ⁊ laudate deū. **H**oc est enī alla. **E**t hi quidē dies veniūt trāsitur: trāsētiq̄ venturi: et significāt diē q̄ nō venit nec trāsit: qz nec hesternō preit vt veniat: nec crastino v̄get vt transeat. **A**d quē sane nos cuz venerim⁹ inherētes ei: nec nos trāsibim⁹: **E**t sic quodā loco canit deo: **B**eati q̄ habitāt in domo tua dñe i seclā scloz laudabūt te: hoc erit ociozoz negociū: hoc opus vacatū: hec actio quietoz: hec cura securoz. **S**ic enī dies isti p̄teritū dieb⁹ quadragesimē: q̄b⁹ a n̄ resurrectionē dñici corpis vite hui⁹ significat meroz solēniter grata hilaritate succedūt: sic dies ille q̄ post resurrectionē dabit plenariū corpoz dñi: hoc est sancte ecclesie cūctis vite hui⁹ erūnis atq̄ dolorib⁹ exclusis perpetua beatitudine succedet. **H**ec aut vita de nobis exigit cōtinentiā: vt etiā cū labore ⁊ luctamine ungemiscētes: grauati ⁊ habitaculū n̄m qđ de celo est sup̄indui cupiētes: a secularib⁹ delectationib⁹ temperemus.

Alia lra. nationib⁹.

Alia lra. implebit.

Alia lra. in terra multoz.

Alia lra. in terra multoz. Quisquis a nomine eius ei⁹ timuerit cadet: cuz ceciderit euertet qđ erat: vt edificet qđ non erat. In ip̄o psalmo est p̄ occultis: Perijt memoria eoz cū sonitu: ⁊ dñs in eternū p̄manet: Parauit i iudicio sedē suā: ⁊ tpe iudicabit orbē terraz in equitate. Ibi dictū ē: increpasti gētes et perijt impius: nomē eoz delesti in eternuz: hoc occulte agit. In die ḡ ire sue conquassabit reges: iudicabit in gētib⁹. Quō: Audi qđ sequit. Replebit ruinas. Adō sic iudicabit in gentibus vt repleat ruinas: nam quādo in finem iudicauerit dānabit ruinas. Replebit ruinas. Quas ruinas: Quisquis a nomine eius ei⁹ timuerit cadet: cuz ceciderit euertet qđ erat: vt edificet qđ non erat. Judicabit in gētib⁹: replebit ruinas. Quisq̄s cōtumaces in christū: casurā turrin in altū erexisti. Bonū ē vt teipm deijciēs hūilis reddat: sedenti ad dexterā p̄ris pedib⁹ puoluar: vt fiat in te ruina cōstruēda. Nam si p̄manes in mala altitudine tūc deijciēris qñ nō edificaberis. Etenī de talib⁹ dicit in alio loco scriptura: Destruē eos ⁊ non edificabis eos. Proculdubio nō diceret de quibusdā: destrue eos ⁊ nō edificabis eos: nisi quosdā ita destrueret vt edificaret. Qđ fit hoc tpe cū christus in gētib⁹ ita iudicat vt repleat ruinas. Cōquassabit capita sup̄ terrā multa. Hic sup̄ terram in hac vita: cōquassabit capita in terra mlta. De sup̄bis hūiles facit: Et audeo dicere frēs mei: vtile est capite quassato hic humiliter ambulare: q̄ capite erecto in iudiciuz eterne mortis incidere. Multa capita cōquassabit ruinas faciēdo: sed replēdo edificabit. De torrente in via bibet: p̄pterea exaltabit caput. Et videam⁹ ⁊ in via bibētem de torrēte p̄mo: Quis est torrēs: Profluxio mortalitatis humane. Sic enī torrens pluuiarū aquis colligit: redūdat: p̄strepit: currit: ⁊ currēdo decurrit: id est cursuz finit: sic ē om̄is iste cursuz mortalitatis. Nascūt hoies: viuūt: moriūtur: et alijs moriētib⁹ alijs nascunt: rursusq̄ illis moriētib⁹: alijs oriunt: succedūt: accedūt: decedūt: nec manebūt. Quid hic tenet: Quid nō decurrit: Quid nō q̄si de pluuiā collectū ut in abyssū: Quō enī fluit⁹ re

timeretur: Quid porro pdesset timor: nisi: Misericors et miserator dñs: escas daret timentib⁹ se: Escā que nō corrūpitur: panē qui de celo descendit: quē nul lis meritis dedit: Etenī christus p impijs mortu⁹ est: Nemo ḡ talē escā daret: nisi mi sericors et miserator dñs. Qd si tātā dedit huic vite: si verbū carnē factū pctōr iustifi candus accepit: quid in futuro seculo glo rificat⁹ accipiet. Ademor em̄ erit in seculū testamēti sui: Nec totū dedit q̄ pign⁹ dedit. Fortitudinē operū suo rū annūciabit pplo suo. Nō tristetur israelite sancti: q̄ dimiserūt oīa sua et se cuti sunt eū: nō tristentur dicētes: Quis nā poterit salu⁹ fieri: q̄ facili⁹ intrat came lus p foramē acus q̄ diues in regnū celo rū: Annūciavit eis fortitudinē operū suo rū: qm̄ q̄ hoibus difficilia sunt deo facilia sunt. Et det illis hereditatē gen tū: Itū est em̄ ad gentes: pceptū diui tibus hui⁹ seculi nō supbe sape: neq; spare in incerto diuitiā: s̄ in deo uiuo cui facile est qd hoib⁹ difficile ē. Sic em̄ mlti vocati sunt: sic occupata ē hereditas gentū: sic fa ctū est vt etiā plurimi q̄ dimiserunt oīa sua in hac vita vt sequerent eū: vitā etiā ipam p noīs eius p fessione ptemnerēt: et tāq; ca meli hūiliantes se ad portāda onera pflu rarū: intrarēt etiā sicut p foramē acus p cō pungētes passionis angustias. Ipse fecit bec cui oīa possibilis sūt. Opa manu eius veritas et iudiciū. Teneat veri tas ab his qui iudicant hic: iudicāt h̄ mar tyres et ad iudiciū pducūtur: quo nō soluz eos a quib⁹ iudicati sunt: sed etiā angelos iudicēt: aduersus q̄s eis erat colluctatio: etiā cū ab hoibus iudicari viderent: q̄s nō separaret a christo tribulatio: angustia: fa mes: nuditas: gladius. Fidelia: enim: oīa mandata ei⁹: Nō fallit: exhibet qd pmissit: nō tñ est hic expectandū: nō h̄ spe randū: sed Cōfirmata: sunt: in seculū seculi: facta in veritate et iusticia. Hoc est verū et iustū: vt hic labore: illic re quiescat: Quia. Redēptionē misit pplo suo: Tñ autē redimunt: nisi a capti uitate pegrinationis hui⁹: Nō ḡ requies: nisi in celesti patria req̄ratur. Bedit quidē deus israelitis carnalib⁹ terrenā hierusalē q̄ seruit cū filijs suis: Sed h̄ vetus testamē tū est ad veterē hoīem ptinēs. Qui autē ibi figurā intellexerūt: heredes etiā tunc noui testamēti extiterūt: qm̄ que sursum est hie

rusalē libera est: q̄ ē mater nostra eterna in celis. Cetera autē illo re ipsa pbatū est trā sitoria pmississe. Mandauit: quippe: in eternū testamentum suū. Sed quid: nisi nouū: Cuius heres quisq; esse volue ris nolo te fallas: nec terrā trabentes lac et mel carnaliter cogites: nō amena predia: nō hortos fructiferos et opacos: nō tale ali quid meditens adipisci: quale solet h̄ ocu lus auaricie concupiscere. Cū em̄ sit radix omniū malorū cupiditas p̄menda est: vt hic cōsumatur nō differenda vt ibi satiet. Primo penas s̄nge: gehennas deuita: an teq; desideres p̄mittentē deū: caue minā tem. Sanctū et terribile nomē ei us: Pro delitijs autē oibus hui⁹ seculi q̄ les vel expertus est: vel augere ac multipli care cogitando potes: immortalū delictarū matrē concupisse sapientiā. Sed Initiū sapientie timor dñi: Delectabit illa et ineffabiliter p̄cudubio delectabit ca stis atq; eternis veritatis amplexibus: sed prius tibi donāda sunt debita: q̄ p̄mia fla gitanda. Initiū ergo sapientie timor dñi. Bonus est intellectus: Quis negat: Sed intelligere et nō facere periculosū est. Bonus ergo facientibus: Nec extollat mentē in superbiā. Cuius em̄ timor est ini tium sapientie. Laus eius manet in seculū seculi. Et hoc erit premiū: hic fi nis: h̄ c̄ statio sedesq; p̄petua. Illic em̄ iue niuntur: mandata fidelia cōfirmata in se culū seculi: Ipsa est hereditas noui testa menti mandata in eternū. Tñaz petij inq̄ a domino hanc requirā vt inhabitē in do mo dñi p omnes dies vite mee. Beati em̄ qui habitant in domo tua dñe: in secula se culorū laudabunt eum: quoniā laus eius manet in seculū seculi.

Explicit Tract. de ps. CX.

Incipit Tract. de ps. CXI.

Redo qd attendistis fratres hui⁹ titulum psalmi: memorieq; man dastis. Cōuersio: inquit: Ag gei et Zacharie. Nondū erant isti pro phete cū ista cantata sunt. Nāq; inter tem pus Baud: et trāsmigrationē populi isra el in babiloniā: quattuordecim generatio nes numerant: sicut diuina scriptura maxi meq; Atheus euāgelista testatur. Euer si autē templi renouatio scdm̄ sancti Hier mie p̄phetiā: ex illa trāsmigratione post septuaginta annos sperabat. Qui cū com pleretur sub Bario rege babilonis: imple

Alia lfa. t virtutē.

Alia lfa. t intellectus bonus t omnibus

Alia lfa. t Laudario

Alia lfa. t nō habet. t equitate